

UZASADNIENIE

wyroku z 05 września 2017r.

Powód W. D. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Towarzystwu (...) z siedzibą w W., domagał się zasądzenia kwoty 8.164,61 zł w tym kwoty 7.664,61 zł z ustawowymi odsetkami w za opóźnienie od 05 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, kwoty 300,00 zł bez odsetek oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania powód podał, że 05 stycznia 2016 roku, w wyniku wypadku drogowego, uszkodzeniu uległ samochód V. o numerze rejestracyjnym (...) 35. Sprawca wypadku poruszał się pojazdem, dla którego zawarto umowę ubezpieczenia oc posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym.

Szkoda została zgłoszona pozwanemu, który przyjął za nią odpowiedzialność i w ramach postępowania likwidacyjnego wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 2.367,62 zł. Powód na podstawie umowy cesji praw do odszkodowania z 16 lutego 2016 roku nabył od poszkodowanego roszczenie o odszkodowanie z tytułu przedmiotowej szkody. Pozwany zlecił wydanie prywatnej opinii rzeczoznawcy ds. motoryzacyjnych, któremu uiszczył wynagrodzenie w kwocie 300,00 zł. Zgodnie z wyceną, rzeczywisty koszt naprawy pojazdu powinien wynieść 10.232,23 zł. Pozwany dochodzi różnicy pomiędzy tą kwotą, a kwotą dotychczas wypłaconego odszkodowania. Powód w pozwie złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność rzeczywistego zakresu uszkodzeń powstałych w pojeździe i kosztu przywrócenia go do stanu poprzedniego. Wskazał, że niezbędne dla biegłego dokumenty, w tym fotografie znajdują się w aktach szkody w posiadaniu strony pozwanej.

(pozew – k. 2-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 5 grudnia 2016 roku sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz – k. 19).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana (...) Towarzystwo (...) w W. domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda w na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że strony porozumiały się co do ugodowego zakończenia wszystkich spraw sądowych zawisłych pomiędzy nimi. Aktualnie strony są na etapie wymiany druków ugody. Strona ta nie odniosła się do meritum żądania, nie dołączyła akt szkody.

(sprzeciw – k. 23).

Wobec treści sprzeciwu sąd zobowiązywał pełnomocników obu stron do poinformowania sądu o wyniku prowadzonych rozmów, pod rygorem przyjęcia, że strony nie zawarły ugody pozasądowej i prowadzenia procesu.

(zarządzenie – k. 29).

W piśmie z 28 lutego 2017 roku powódka poinformował sąd, że strony prowadzą negocjacje w przedmiocie zawarcia ugody ramowej, która będzie obejmować także roszczenie objęte niniejszym procesem.

(pismo – k. 33).

12 kwietnia 2017 roku sąd ustalił, że strony doszły do porozumienia i 18 stycznia 2017 roku podpisały ugody pozasądową, ale żadna ze stron nie potwierdziła, czy ugoda ta obejmuje także roszczenie z niniejszej sprawy. Zobowiązano strony to precyzyjnego określenia powyższej kwestii.

(zapisek urzędowy – k. 36).

25 maja 2017 roku ponownie zobowiązano strony wideo podania czy zatarły ugodę pozasądową.

(zarządzenie – k. 37).

Na to wezwanie żadna ze stron nie zareagowała.

Na rozprawie 5 września 2017 roku powód oświadczył, że strony nie zawarły ugody pozasądowej w odniesieniu do przedmiotu sporu i podtrzymał żądanie pozwu w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

05 stycznia 2016 roku w wyniku wypadku drogowego uszkodzeniu uległ samochód V. o numerze rejestracyjnym (...) 35, własności K. T.. Sprawca wypadku poruszał się pojazdem, dla którego zawarto umowę ubezpieczenia oc posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym.

Szkoda została zgłoszona pozwanemu, który przyjął za nią odpowiedzialność i w ramach postępowania likwidacyjnego wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 2.367,62 zł. Powód na podstawie umowy cesji praw do odszkodowania z 16 lutego 2016 roku nabył od poszkodowanego roszczenie o odszkodowanie z tytułu przedmiotowej szkody. Pozwany zlecił wydanie prywatnej opinii rzeczoznawcy ds. motoryzacyjnych, któremu uiszczył wynagrodzenie w kwocie 300,00 zł netto. Zgodnie z wyceną, rzeczywisty koszt naprawy pojazdu powinien wynieść 10.232,23 zł.

Powód wstąpił w prawa właściciela poszkodowanego pojazdu w oparciu w o umowę cesji z 19 września 2016 roku.

(niesporne).

Z art. 230 kpc wynika, że jeśli strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

W niniejszej sprawie strona pozwana nie odniosła się do żądania pozwu, nie podważała faktów wskazywanych przez powoda, ograniczyła się wyłącznie do twierdzeń o prowadzonych rozmowach ugodowych, których sfinalizowania nie potwierdziła.

Wobec powyższego, sąd w oparciu o powołany przepis przyjął, że przyznała fakty wskazywane przez powoda i ocenił, że przedmiotowy stan faktyczny był niesporny.

W tej sytuacji bezprzedmiotowy był wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy, zwłaszcza że pozwany nie przedstawił akt szkody które były niezbędne dla biegłego do weryfikacji żądania powoda.

Wobec tego, sąd w oparciu o art. 233 § 2 kpc przyjął, że pozwany nie kwestionował materii, którą powód chciał dodatkowo wykazywać poprzez opinię biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie pozwu okazało się uzasadnione w całości.

Przebieg zdarzenia i jego skutki w majątku poszkodowanego, odpowiedzialność strony pozwanej i prawo powoda do wystąpienia z przedmiotowym roszczeniem były niesporne.

Gwarancyjny charakter odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wyrażony został w art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm. - dalej: UbezpObowU), z których wynika, że z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub

kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, a odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Odpowiedzialność sprawcy szkody zostaje zastąpiona przy tym akcesoryjnie przez odpowiedzialność gwarancyjną ubezpieczyciela z zastosowaniem przepisów kodeksu cywilnego.

Ubezpieczyciel jest zobowiązany do naprawienia szkody w formie zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej - art. 805 § 2 pkt 1 KC w zw. z art. 822 § 1 KC. Zgodnie z art. 822 KC ubezpieczyciel jest zobowiązany do wypłaty odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Oznacza to, że uprawnionym do otrzymania odszkodowania nie jest ubezpieczający lub ubezpieczony, lecz poszkodowany w wyniku działania ubezpieczającego lub ubezpieczonego objętego ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej. Uprawnionym do otrzymania odszkodowania jest osoba trzecia, a więc każda osoba inna niż ubezpieczający, ubezpieczony lub ubezpieczyciel.

Poszkodowany dokonał cesji wierzytelności z tytułu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego na powoda. Z mocy art. 509 § 2 kc wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa.

W niniejszej sprawie przebieg zdarzenia i podmiot odpowiedzialny za szkodę, a także zakres szkody w pojeździe poszkodowanego okazały się niesporne. Wydatek związany z przywróceniem pojazdu V. do stanu sprzed wypadku, także wobec milczenia pozwanego w toku procesu, sąd ocenił jako niesporny co do zasadności i wysokości. I w tym zakresie sąd orzekł w oparciu o art. 361 i 363 kodeksu cywilnego.

Zgodnie z art. 361 § 1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

§ 2 tego przepisu stanowi, że w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkoda to uszczerbek występujący w sferze interesów, zwłaszcza majątkowych, danego podmiotu, obejmujący różnicę między stanem istniejącym po jej wyrządzeniu a hipotetyczną sytuacją, która istniałaby, gdyby do niej nie doszło. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi - I Wydział Cywilny z 2015-04-29, I ACa 1141/14

W przypadku szkody polegającej na uszkodzeniu samochodu, naprawienie szkody przez ubezpieczyciela polega na zapłaceniu kwoty pieniężnej koniecznej do przywrócenia samochodu do stanu poprzedniego. Jeśli zaś chodzi o zakres odszkodowania, obowiązkiem zakładu ubezpieczeń jest wyrównanie wszelkich szkód majątkowych poszkodowanego polegających na utracie aktywów, jak i zmniejszeniu pasywów. Zobowiązany powinien zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, mające na celu przywrócenie stanu poprzedniego pozostające w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę. (zob. wyr. SN z 20.10.1972 r., II CR 425/72, OSNC 1973, nr 6, poz. 111).

Powód, zdaniem Sądu Rejonowego w sposób wystarczający wykazał, że szkoda jaka wystąpiła w poszkodowanym pojeździe była większa, a koszt jej usunięcia wyższy, niż przyjął to pozwany w prowadzonym przez siebie postępowaniu likwidacyjnym. Złożył przy pozwie prywatną opinię w której rzeczoznawca wycenił koszt naprawy pojazdu na kwotę łączną 10.232,23 zł. Pozwany nie wypowiedział się odnośnie wyliczeń powoda popartych opinią biegłego.

Wobec tego, Sąd Rejonowy ocenił, że wysokość szkody i wydatek na przywrócenie pojazdu V. do stanu sprzed wypadku nie był kwestionowany przez pozwanego i zasądził od (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda kwotę, stanowiącą różnicę pomiędzy wysokością odszkodowania wyliczonego przez biegłego w opinii złożonej przy pozwie, a kwotą dotychczas wypłaconą przez ubezpieczyciela (10.232,23 – 2.367,62 = 7.864,61).

Powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej zwrotu wydatku na prywatną opinię rzeczoznawcy, który wycenił koszt naprawy pojazdu.

Powód nie był w stanie sam ustalić kosztów naprawy, mimo, że uważał, iż wypłacone odszkodowanie zostało zaniżone. Profesjonalny rzeczoznawca w opinii podaje nie tylko ceny części koniecznych do naprawy, lecz ocenia również kwalifikację poszczególnych elementów do naprawy lub wymiany, liczbę roboczogodzin koniecznych do przeprowadzenia kompleksowej naprawy, zastosowanie różnych korekt, które mają wpływ na wysokość kosztów naprawy. Ostatecznie okazało się, że ubezpieczyciel zaniżył odszkodowanie, zatem ekspertyza prywatna była konieczna. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 2 września 1975 r. I CR 505/75 (Lex Polonica nr 319344): "Dokonana przed wszczęciem postępowania sądowego i poza zabezpieczeniem dowodów ekspertyza może być istotną przesłanką zasądzenia odszkodowania. W takim wypadku koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu (art. 361 k.c.)" - (vide uzas. wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z 14 sierpnia 2013 roku w sprawie I Ca 282/13 LEX nr 1716747).

W tej sytuacji sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda także zwrot wydatku na ten cel w kwocie 300,00 zł.

Zgodnie z art. 817 § 1 kc ubezpieczyciel zobowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Szkoda miała miejsce 5 stycznia 2016 roku, a powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od 5 lutego 2016 roku, czyli po upływie trzydziestu dni od dnia wypadku. Pozwany odnośnie żądania odsetek się nie wypowiedział, a więc także w tym zakresie sąd przyjął, że przyznał, iż 05 lutego 2016r. upłynął termin jednego miesiąca do likwidacji szkody.

Wobec uwzględnienia żądania pozwu w całości, sąd w oparciu o art. 98 kpc całością kosztów procesu obciążył stronę pozwaną, zasądzając od niej na rzecz powoda wpis 409,00 zł i wynagrodzenie fachowego pełnomocnika powoda w stawce minimalnej obliczonej od w pierwotnej wartości przedmiotu sporu kwocie 1.817,00 zł.

SSR Anna Dobosz

Z.

1/ Odnotować uzasadnienie.

2/ Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

3/ Kal. 14 dni.

Nowy Sącz, 18.09.2017r.

SSR Anna Dobosz